

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-110-22

Druk nr 2471
Warszawa, 19 lipca 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o dodatku węglowym.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o dodatku węglowym¹⁾

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i tryb przyznawania, wypłacania oraz wysokość dodatku węglowego oraz właściwość organów w tych sprawach.

Art. 2. 1. Dodatek węglowy przysługuje osobie w gospodarstwie domowym, w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane paliwami stałymi, wpisane lub zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438).

2. Przez gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) osobę fizyczną samotnie zamieszkujejącą i gospodarującą (gospodarstwo domowe jednoosobowe) albo
- 2) osobę fizyczną oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujejące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe).

3. Przez paliwa stałe rozumie się węgiel kamienny, brykiet lub pelet zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawę z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych w związku z sytuacją na rynku tych paliw, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę dodatku węglowego dla gospodarstwa domowego wieloosobowego złożyła więcej niż jedna osoba, dodatek ten przyznawany jest wnioskodawcy, który złożył taki wniosek jako pierwszy.

5. Dodatek węglowy nie przysługuje osobie w gospodarstwie domowym, na potrzeby którego zakupione zostało paliwo stałe, po cenie i od przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych w związku z sytuacją na rynku tych paliw (Dz. U. poz. 1477).

6. Na potrzeby składania wniosków o wypłatę dodatku węglowego przyjmuje się, że jedna osoba może wchodzić w skład tylko jednego gospodarstwa domowego.

7. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, dodatek węglowy przysługuje:

- 1) osobom posiadającym obywatelstwo polskie mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835 i 1383), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,
 - b) w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany;
- 3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członkom ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2021 r. poz. 1697), posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Dodatek węglowy dla gospodarstwa domowego, o którym mowa w ust. 1, wynosi 3000 złotych.

9. Wniosek o wypłatę dodatku węglowego składa się w terminie do dnia 30 listopada 2022 r.

10. Wnioski o wypłatę dodatku węglowego złożone po dniu 30 listopada 2022 r. pozostawia się bez rozpoznania.

11. Dodatek węglowy wypłaca się w terminie do miesiąca od dnia złożenia wniosku o jego wypłatę.

12. Wniosek o wypłatę dodatku węglowego składa się w gminie właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej ten wniosek.

13. Wniosek o wypłatę dodatku węglowego składa się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

14. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę dodatku węglowego za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek ten opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub uwierzytelnia z wykorzystaniem profilu zaufanego.

15. Wójt, burmistrz, prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o wypłatę dodatku węglowego, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

16. Przyznanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta dodatku węglowego nie wymaga wydania decyzji. Odmowa przyznania dodatku węglowego, uchylene oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranego dodatku węglowego wymagają wydania decyzji.

17. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przesyła wnioskodawcy informację o przyznaniu dodatku węglowego na wskazany przez niego adres poczty elektronicznej, o ile wnioskodawca wskazał adres poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę dodatku węglowego. W przypadku gdy wnioskodawca nie wskazał adresu poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę dodatku węglowego, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, odbierając ten wniosek od wnioskodawcy, informuje go o możliwości odebrania od tego organu informacji o przyznaniu dodatku węglowego.

18. Nieodebranie informacji o przyznaniu dodatku węglowego nie wstrzymuje wypłaty tego dodatku.

19. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tego wniosku.

Art. 3. 1. Do postępowania w sprawie wypłaty dodatku węglowego art. 23 ust. 3, ust. 8 pkt 1 lit. a i e, ust. 12 i 13, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 4, art. 29 i art. 30 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 615 i 1265) stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w formie pisemnej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) - dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących wypłaty dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

3. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2052 i 1301).

4. Informacje przedstawione we wniosku o wypłatę dodatku węglowego składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 4. 1. Wypłata dodatku węglowego jest zadaniem zleconym gminie.

2. Wojewodowie przekazują środki gminom w granicach kwot określonych na realizację wypłat dodatku węglowego w Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.²⁾).

3. Gmina składa wojewodzie wniosek o przyznanie środków w terminie do dnia 30 listopada 2022 r. Do dnia 15 grudnia 2022 r. gmina może złożyć korektę wniosku.

4. Środki na realizację wypłat dodatku węglowego są przekazywane gminom przez wojewodę, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, w miesięcznych ratach. Nadpłata środków może być zaliczana na poczet kwoty należnej w miesiącu następnym, z wyjątkiem nadpłaty za grudzień 2022 r., która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 20 stycznia następnego roku.

5. Gmina przeznaczca całość odsetek od otrzymanych środków na przedsięwzięcia służące zwiększeniu efektywności energetycznej.

6. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty środków, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

Art. 5. 1. Gminy otrzymują środki na realizację wypłat dodatku węglowego z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, w granicach kwot określonych na ten cel w planie tego Funduszu.

2. Przy ustalaniu wysokości środków na realizację wypłat dodatku węglowego uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom dodatku węglowego, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do dnia 15 stycznia 2023 r., rozliczenie ze środków na realizację wypłat dodatku węglowego z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych dodatków węglowych.

4. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty dodatku węglowego dla gmin, wojewoda składa do ministra właściwego do energii. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki wojewodom. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków do dnia 31 stycznia 2023 r.

Art. 6. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać kredyty i emitować obligacje na rynku krajowym i na rynkach zagranicznych, z których środki przeznaczone są na utworzenie linii kredytowej dla przedsiębiorców będących przedsiębiorstwami energetycznymi, których działalność jest w całości lub w przeważającej części związana z wytwarzaniem ciepła, objęta

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64 i 202.

wymogiem uzyskania koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385).

2. Kredyty w ramach linii kredytowej dla przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, są udzielane w celu zagwarantowania ciągłości dostaw ciepła do odbiorców na cele mieszkaniowe lub użyteczności publicznej, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia węgla kamiennego, w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 30 czerwca 2023 r.

3. Zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu kredytów i obligacji, o których mowa w ust. 1, są objęte gwarancją Skarbu Państwa, reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanego dalej „Gwarantem”.

4. Do gwarancji, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445, 830 i 1079), z wyjątkiem art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy, które stosuje się odpowiednio.

5. Gwarancja, o której mowa w ust. 3, jest udzielana do wysokości 100% pozostających do spłaty świadczeń pieniężnych wynikających z kredytu albo wyemitowanych obligacji, objętych gwarancją, wraz ze 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem albo obligacjami i nie może przekroczyć 2 000 000 000 zł.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego jest zwolniony z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia na rzecz Gwaranta z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 3, i wniesienia opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

7. Gwarancja, o której mowa w ust. 3, jest skuteczna pod warunkiem złożenia przez Gwaranta oświadczenia o objęciu gwarancją zobowiązania z tytułu kredytu lub obligacji, o których mowa w ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania gwarancji, o której mowa w ust. 3.

9. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonej gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

10. Do emisji przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacji, o których mowa w ust. 1, obligacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 39p - 39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 659 i 1079).

Art. 7. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.³⁾) w art. 833 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia integracyjne, świadczenie wychowawcze, świadczenie dobry start, jednorazowe świadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329), rodzinny kapitał opiekuńczy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym (Dz. U. poz. 2270), dofinansowanie obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324 i 1383), dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202) oraz dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne, świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczenia rodzinne, dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe, dla sierot zupełnych, zasiłki dla opiekunów, świadczenia z pomocy społecznej, świadczenie wychowawcze, jednorazowe świadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329), rodzinny kapitał opiekuńczy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym (Dz. U. poz. 2270), dofinansowanie obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324 i 1383), dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301 i 1371.

osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202) oraz dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 80 w § 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadczeń alimentacyjnych, świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczeń rodzinnych, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń integracyjnych, świadczeń wychowawczych, jednorazowych świadczeń, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”, świadczenia dobry start, rodzinnego kapitału opiekuńczego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o rodzinnym kapitale opiekuńczym, dofinansowania obniżenia opłaty rodzica za pobyt dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 64c ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, dodatku osłonowego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym oraz dodatku węglowego, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 w ust. 7e zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodów, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4c, z uwzględnieniem art. 6 ust. 4e, świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 100a, dodatku energetycznego, o którym mowa w art. 5c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dodatku osłonowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202), dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...), przyznanych na podstawie odrębnych przepisów zasiłku pielęgnacyjnego oraz dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego dla emerytów i rencistów.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358 i 1459.

2) art. 52jc otrzymuje brzmienie:

„Art. 52jc. Zwalnia się od podatku dochodowego dodatek osłonowy, o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, oraz dodatek węglowy, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66 i 1079) w art. 8 w ust. 4 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) kwotę dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1006) w art. 2 w ust. 2 po wyrazach „ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202),” dodaje się wyrazy „dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia ...r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 12. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 113a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W roku 2022 środki Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249 oraz z 2022 r. poz. 202), mogą być przeznaczone na wykonywanie zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia na wniosek ministra właściwego do spraw energii, utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637 i 655) w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002, 1087 i 1383.

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany planu finansowego Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych wymogów określonych w art. 21 ust. 5–6 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych sfinansowanych ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych, Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, w terminie jednego miesiąca od dokonania sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych, informuje Prezesa Rady Ministrów oraz ministra właściwego do spraw budżetu o wysokości środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, oraz o wysokości środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji.

3b. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 3a wskazuje, że wysokość środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, jest wyższa niż wysokość środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji, dysponent Funduszu Zapasów Interwencyjnych może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw budżetu o dokonanie wpłaty środków pieniężnych na rachunek tego funduszu ze środków budżetu państwa. Wpłata dokonywana jest w wysokości różnicy pomiędzy wysokością środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie i likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, a wysokością środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji. Wpłata ta stanowi dochód Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

3c. Wpłaty, o której mowa w ust. 3b, minister właściwy do spraw budżetu dokonuje w całości lub w ratach w latach 2022-2024.”;

2) w art. 113b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. Środki te przeznacza się na finansowanie przez Rządową

Agencję Rezerw Strategicznych zadań dotyczących utworzenia na wniosek ministra właściwego do spraw energii, utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, do zmiany planu finansowego Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych wymogów określonych w art. 21 ust. 5–6 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych sfinansowanych ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, środki z ich sprzedaży są wpłacane na rachunek tego funduszu w terminie do jednego miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży. Wpłata ta stanowi przychód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.”,

d) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych, sfinansowanych ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, w terminie jednego miesiąca od dokonania sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych, informuje dysponenta Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, Prezesa Rady Ministrów oraz ministra właściwego do spraw budżetu o wysokości środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, oraz o wysokości środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji.

7. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 6, wskazuje, że wysokość środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie oraz likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, jest wyższa niż wysokość środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji, dysponent Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw budżetu o dokonanie wpłaty środków pieniężnych na rachunek tego funduszu ze środków budżetu państwa. Wpłata dokonywana jest w wysokości

różnicy pomiędzy wysokością środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg przeznaczonych na utworzenie, utrzymywanie i likwidację rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 3, a wysokością środków uzyskanych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych ze sprzedaży tych rezerw w wyniku ich likwidacji. Wpłata ta stanowi przychód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

8. Wpłaty, o której mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw budżetu dokonuje w całości lub w ratach w latach 2022–2024.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych w związku z sytuacją na rynku tych paliw (Dz. U. poz. 1477) uchyla się art. 1–12, art. 16–19, art. 23 oraz art. 24 pkt 1 i 3.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 uchyla się pkt 2a;
- 2) w art. 13 uchyla się pkt 4;
- 3) w art. 15 w pkt 1 wyrazy „pkt 1–2c” zastępuje się wyrazami „pkt 1–2b”;
- 4) w art. 16 w ust. 1 uchyla się pkt 1b i 2c.

Art. 15. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 830, 872, 1358 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 pkt 9a otrzymuje brzmienie:
„9a) system ochrony – system ochrony, którego uczestnikami są banki działające w formie spółki akcyjnej, uznany przez Komisję Nadzoru Finansowego;”;
- 2) w art. 130c:
 - a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia zatwierdzenia projektu umowy systemu ochrony, o którym mowa w ust. 3, i uznania systemu ochrony, jeżeli projektowana umowa systemu ochrony naruszałaby przepisy prawa, interesy uczestników systemu ochrony, nie zapewniałaby bezpieczeństwa środków gromadzonych u uczestników systemu ochrony lub nie byłyby spełnione następujące warunki:

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202 i 1477.

- 1) zapewnienie w umowie systemu ochrony możliwości udzielania z funduszy zgromadzonych w systemie ochrony pomocy finansowej dla uczestników systemu ochrony mającej na celu poprawę ich wypłacalności i zapobieżenie upadłości lub udzielania wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2;
 - 2) przyjęcie odpowiednich mechanizmów monitorowania i klasyfikowania ryzyka w systemie ochrony oraz zasad przeglądu tego ryzyka, w szczególności rozpoznawania aktualnych i potencjalnych źródeł ryzyka oraz oszacowania istotności potencjalnego wpływu tego rodzaju ryzyka na sytuację finansową uczestników systemu ochrony.”,
- b) w ust. 7 skreśla się wyrazy „lub w przypadku niespełnienia warunków określonych w art. 113 ust. 7 lit. b–d lub f–i rozporządzenia nr 575/2013”;
- 3) w art. 130j ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być udzielone w związku z przejęciem, o którym mowa w art. 146b ust. 1, lub wydaniem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 130b ust. 2 pkt 1, wniosek o udzielenie wsparcia jest składany przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji przez:

- 1) podmiot zainteresowany przejęciem przedsiębiorstwa lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych banku, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja;
- 2) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 793 i 872) w art. 174:

- 1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia w terminach, które nie opóźnią procesu przejęcia w stopniu ograniczającym lub uniemożliwiającym osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w ust. 3, może dotyczyć prowadzenia przez podmiot przejmujący działalność jako bank.

3b. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 3a, odpowiednio stosuje się przepisy ustawy – Prawo bankowe dotyczące tworzenia i organizacji banków w formie spółki akcyjnej oraz przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczące uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, wniosek o udzielenie zezwolenia składa podmiot przejmujący, za pośrednictwem Funduszu. Do wniosku załącza się również:

- 1) zobowiązania dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania, o których mowa w art. 30 ust. 1b ustawy – Prawo bankowe, złożone przez pierwotny oraz bezpośredni podmiot dominujący podmiotu przejmującego;
- 2) zobowiązanie podmiotu przejmującego do prowadzenia działalności bankowej z wykorzystaniem regulacji i procedur podmiotu w restrukturyzacji i uprzedniego zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o ewentualnych odstępstwach od tej zasady i ewentualnych zwolnieniach pracowników zaangażowanych w proces świadczenia działalności bankowej.

3d. W przypadku udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 3a, do rozpoczęcia działalności przez bank przepisów art. 36 ust. 1–3 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

3e. Podmiot przejmujący rozpoczyna działalność jako bank z chwilą przeniesienia do niego, na podstawie decyzji Funduszu, przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.

3f. Decyzja Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w ust. 3a, może określać termin, do którego ma nastąpić przejście przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872 i 1488) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 po lit. zh dodaje się lit. zi w brzmieniu:

„zi) wydawania decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 3a ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;”.

Art. 18. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁷⁾) w art. 65 w ust. 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wypłaty i obsługę dodatku węglowego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202) w art. 2 po ust. 17 dodaje się ust. 17a w brzmieniu:

„17a. Wójt, burmistrz, prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o wypłatę dodatku osłonowego, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.”.

Art. 20. 1. W roku 2022 nadwyżka, ponad określoną w ustawie budżetowej na rok 2022 z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 270) prognozę wysokości wpłaty części rocznego zysku Narodowego Banku Polskiego (wpłata z zysku NBP), o której mowa w art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 492 i 655), podlega przekazaniu do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁸⁾).

2. Naczelnik urzędu skarbowego, do którego Narodowy Bank Polski odprowadził wpłatę z zysku, o której mowa w ust. 1, dokona obliczenia kwoty nadwyżki i przekaże ją na rachunek

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64 i 202.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64 i 202.

bankowy Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 w terminie do 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Kwota przekazana przez naczelnika urzędu skarbowego, o której mowa w ust. 2, pomniejsza dochody budżetu państwa z tytułu wpłaty z zysku NBP.

Art. 21. Do sprzedaży niektórych paliw stałych dla gospodarstw domowych oraz przyznawania i wypłat rekompensat przedsiębiorcom, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym, przy czym:

- 1) przychodami Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 10a ustawy zmienianej w art. 14, są środki przekazane na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 13 na rzecz wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13;
- 2) środki Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przeznacza się na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, oraz finansowanie zadania, o którym mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy;
- 3) do zadań Zarządcy Rozliczeń S.A. w zakresie zarządzania Funduszem Wypłaty Różnicy Ceny należy weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 13, oraz dokonywanie wypłat rekompensat, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13.

Art. 22. W przypadku systemu ochrony, o którym mowa w rozdziale 10a ustawy zmienianej w art. 15, utworzonego przed wejściem w życie niniejszej ustawy uczestnicy tego systemu ochrony, dostosują umowę systemu ochrony do warunków określonych w art. 130c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. 1. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przeznaczonych na dodatki węglowe wynosi w 2022 r. – 11 500 000 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 95% środków, o których mowa w ust. 1, wysokość wypłacanych dodatków węglowych podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych dodatków była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na przyznanie dodatków.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

W 2022 r. na rynku unijnym i krajowym rynku obserwuje się znaczący wzrost cen nośników energii, który jest wynikiem oddziaływania szeregu nakładających się na siebie czynników, m.in. ożywienia gospodarczego po pandemii Covid-19 oraz inwazji zbrojnej Rosji na Ukrainę. W rezultacie, z jednej strony, ożywienie gospodarcze skutkujące zwiększeniem się popytu na wszystkie paliwa, w tym na węgiel, wywołało presję na ich ceny. Z drugiej strony decyzja Polski i innych państw o zaprzestaniu importu węgla z Rosji, przełożyła się na, trudną do zrekompensowania w krótkim okresie, potrzebę zapewniania dostaw z innych niż Rosja kierunków.

Ceny energii nie pozostają jednocześnie bez negatywnego wpływu na inflację, której poziom wyraźnie wzrasta od początku 2021 r. Sytuacja ta ma wpływ nie tylko na sektor energetyczny, ale także bezpośrednio na wszystkich obywateli, skutkując koniecznością pokrywania wyższych wydatków związanych z rosnącymi cenami węgla.

Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie wsparcia dla dużej grupy gospodarstw domowych w Polsce, w tym również gospodarstw najuboższych energetycznie, w pokryciu części kosztów wynikających ze wzrostu cen na rynku energii, w tym kosztów opału. Proponowane wsparcie finansowe w postaci dodatku węglowego wspomogłoby budżety domowe oraz zwiększy poczucie bezpieczeństwa energetycznego i socjalnego. Tym samym przyczyni się do ograniczenia negatywnych skutków sytuacji międzynarodowej na te z gospodarstw domowych, dla których główne źródło ciepła zasilane jest paliwami stałymi. Proponowane rozwiązania związane z wypłatą dodatku węglowego uzupełniono o inne regulacje, o tożsamym celu, czyli zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego państwa.

2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projekt ustawy

W aktualnym stanie prawnym nie funkcjonuje dodatek węglowy. Jest to całkowicie nowe narzędzie, które powstało w celu zrównoważenia wysokich wydatków gospodarstw domowych w związku z rosnącymi cenami na rynku energii.

3. Opis najważniejszych rozwiązań projektu ustawy

Zgodnie z zaproponowanymi przepisami dodatek węglowy przysługiwał będzie gospodarstwu domowemu, w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania tego gospodarstwa jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane węglem kamiennym, brykietem lub peletem zawierającymi co najmniej 85% węgla kamiennego. Warunkiem

koniecznym do uzyskania dodatku węglowego jest uzyskanie wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438). Należy podkreślić, że projektowane rozwiązanie skierowane jest do uprawnionych gospodarstw domowych, które nie skorzystały ze wcześniejszego mechanizmu wsparcia, jaki został przewidziany w ustawie z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych w związku z sytuacją na rynku tych paliw (Dz. U. poz. 1477), tj. zakupu węgla po cenie 996,60 zł brutto za tonę.

Dodatek węglowy wynosi 3000 złotych i jest on przyznawany jednorazowo. Co istotne, z uwagi na fakt, że dodatek węglowy powiązany jest z gospodarstwem domowym, w przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka tego gospodarstwa przyznawany jest on temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem dodatek przysługuje gospodarstwu domowemu, gdy jego głównym źródłem ciepła jest jedno z tych, które zostały wskazane w ustawie. Oznacza to, że przysługuje ono każdemu z gospodarstw domowych, także w sytuacji gdy wspólnie korzystają z jednego źródła ciepła, np. w domach wielorodzinnych, wspólnotach, czy spółdzielniach mieszkaniowych.

Termin na składanie wniosków o wypłatę tego dodatku upływa 30 listopada 2022 r., a gmina ma maksymalnie miesiąc na wypłatę przyznanego dodatku.

Wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego zostanie określony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii. Takie rozwiązanie ma na celu odciążenie gmin oraz ujednoczenie formularza. Dodatkową regulacją mającą na celu ułatwienie realizacji wypłat gminom jest przyznawanie dodatku za pomocą informacji, bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej. Ponadto, jako narzędzie weryfikacji spełnienia warunków uzyskania dodatku węglowego, gminy mają zyskać dostęp do danych zawartych w Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków. W sprawach, które nie zostały uregulowane w przedmiotowym akcie, należy stosować przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.). Informacje przedstawione we wniosku o wypłatę dodatku węglowego składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Dzięki tej klauzuli organy posiadają uprawnienie do podjęcia odpowiednich czynności w przypadku próby wyłudzenia świadczenia.

Z uwagi na fakt, że dodatek węglowy ma za zadanie wsparcie gospodarstw domowych w związku z koniecznością zakupu węgla w sytuacji rosnących jego cen, nie jest zaś dochodem członków tych gospodarstw, projekt przewiduje przepisy zwalniające to świadczenie od

podatku dochodowego od osób fizycznych, wyłączające je spod egzekucji, czy skutkujące nieuwzględnianiem go przy obliczaniu wysokości osiągniętego dochodu.

Propozycje zawarte w art. 6 dotyczą wprowadzenia mechanizmu obejmowania gwarancjami Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów zaciągniętych na rynku krajowym lub zagranicznym przez przedsiębiorcę, którego działalność jest w całości lub w przeważającej części związana z wytwarzaniem ciepła, objęta wymogiem uzyskania koncesji, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385). Ma to na celu zagwarantowania ciągłości dostaw ciepła do odbiorców na cele mieszkaniowe lub użyteczności publicznej, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia paliw węglowych.

Przedsiębiorstwa ciepłownicze dostarczają ciepło systemowe do ok. 6,4 mln. gospodarstw domowych. Pełnią więc niezwykle istotną rolę w celu zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego obywateli kraju w zakresie ciepła, jak również energii elektrycznej wytwarzanej w kogeneracji, która stanowi ok. 17% całej energii elektrycznej wyprodukowanej w Polsce.

W wyniku notowanych ostatnio drastycznych wzrostów cen surowców energetycznych na rynkach światowych odnotowuje się problemy z zapewnieniem finansowania zakupów paliw przez przedsiębiorstwa, których dotychczasowe przychody nie są w stanie zapewnić odpowiednich funduszy na zakup węgla kamiennego, w tym w szczególności węgla z importu. Co istotne, część przedsiębiorstw ma problem z uzyskaniem kredytów od banków komercyjnych w zakresie finansowania o charakterze obrotowym, pozwalającego na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności finansowej w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem ciągłości dostaw ciepła.

Dla zagwarantowania powyższego celu proponuje się udzielenie ustawowej gwarancji na zobowiązania zaciągane przez ww. podmioty z tytułu kredytów i wyemitowanych obligacji, przeznaczonych na cele związane z ich podstawową działalnością i kluczowe z punktu widzenia wykonywanych funkcji w systemach ciepłowniczych. Są to przede wszystkim koszty związane z zakupem paliwa (w tym w ramach kontraktów importowych).

Okres, w którym zobowiązania podmiotów określonych w ustawie są obejmowane gwarancją Skarbu Państwa został ograniczony do dnia 30 czerwca 2023 r. Wskazany okres ściśle powiązany jest z okresem, za jaki przedsiębiorstwa będą uzyskiwać płatności za ciepło dostarczone w okresie sezonu grzewczego 2022/2023.

Analiza danych rynkowych wskazuje, że na ekstremalnie wysokie ceny węgla kamiennego wpływa przede wszystkim napięta sytuacja geopolityczna spowodowana głównie

agresją rosyjską na terytorium państwa ukraińskiego. Spowodowało to nałożenie embarga na wyroby węglowe importowane z terytorium Federacji Rosyjskiej. W 2021 r. do Polski sprowadzono z Rosji i Białorusi około 8,3 mln ton węgla (energetycznego i koksowego), Wartość importu z Rosji i Białorusi w 2021 r. wyniosła ok. 3 mld PLN, co oznacza średnią cenę ok. 370 zł/t. Całkowity import węgla wyniósł w 2021 r. ok. 12,1 mln ton, a jego wartość ok. 5,4 mld PLN (co oznacza średnią cenę ok. 450 zł/t, z czego z krajów innych niż Rosja średnia cena to ok. 620 zł/t). Oznacza to, że w 2021 r. węgiel z innych kierunków był średnio o blisko 70% droższy niż węgiel z Rosji. W pierwszym kwartale 2022 r. zaimportowano ok. 2,2 mln ton węgla z Rosji i Białorusi z ok. 3,5 mln ton zaimportowanych w tym okresie ogółem. Powyższe dane wskazują, że wystąpi istotna luka w polskim bilansie węglowym, która musi być zaspokojona węglem z importu z kierunku innego niż rosyjski. Aktualnie koszt importu węgla i jego dostarczenia do klienta może sięgać nawet 400\$/t, tj. ok. 1900 zł/t. W związku z tym niezmiernie istotnym zagadnieniem jest zabezpieczenie odpowiednich środków finansowych przez przedsiębiorstwa ciepłownicze, które odczuwają finansowo skutki zmian cen surowców energetycznych.

Z uwagi na dynamiczną sytuację rynkową zasadne jest również przeznaczenie instrumentów finansowych gwarantowanych przez Skarb Państwa na spłatę już zaciągniętych zobowiązań, o ile zostały one wydatkowane na cele wskazane w ustawie.

Proponuje się również, aby ze względu na charakter udzielanej gwarancji w stosunku do proponowanego rozwiązania wyłączone były przepisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445, z późn. zm.), za wyjątkiem przepisów dotyczących odzyskiwania wierzytelności przez Skarb Państwa, przepisów stanowiących, że gwarancje są terminowe i udzielane do kwoty z góry określonej. Wprowadza się również przepis dotyczący obowiązku prowadzenia przez Ministra właściwego do spraw finansów ewidencji zobowiązań i należności wynikających z tytułu ww. gwarancji oraz uwzględniania informacji o tych gwarancjach w przygotowywanej corocznie przez Radę Ministrów informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Jednocześnie projekt przesądza, że udzielana gwarancja obejmuje całą kwotę kapitału, odsetek i innych kosztów związanych z pożyczką, kredytem lub emitowanymi obligacjami, a także przesądza o braku konieczności ustanawiania w stosunku do tych gwarancji zabezpieczeń czy wnoszenia opłaty prowizyjnej.

Komplementarne z projektowanymi rozwiązaniami związanymi z wypłatą dodatku węglowego są proponowane w art. 12 rozwiązania, mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego państwa, poprzez wykorzystanie rezerw strategicznych. W tym zakresie

w pierwszej kolejności należy zauważyć, że stosownie do treści przepisu art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2022 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637, z późn. zm.) Prezes Rady Ministrów może, w drodze decyzji, utworzyć rezerwy strategiczne nieobjęte Programem, jeżeli w przypadku zagrożeń, o których mowa w art. 3, wystąpił brak albo znaczny deficyt rezerw strategicznych niepodlegających odtworzeniu, niezbędnych do zapobieżenia lub usunięcia skutków tych zagrożeń.

W celu umożliwienia utworzenia rezerw strategicznych w ww. zakresie na wniosek ministra właściwego do spraw energii wprowadzono przepisy art. 113a oraz art. 113b ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.), które umożliwiają przekierowanie w 2022 r. wolnych środków z Funduszu Zapasów Interwencyjnych oraz Funduszu Rozwoju Dróg na realizację zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia rezerw strategicznych, w tym ich utrzymywania i przechowywania, na wniosek ministra właściwego do spraw energii w celu uzupełnienia zapasów i zapobiegnięciu deficytom będącym wynikiem wprowadzonych ograniczeń importu, a tym samym w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

W celu pełnej realizacji zadania określonego powyżej konieczne jest zapewnienie Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych pełnego finansowania wszystkich działań, które Agencja będzie zobowiązana wykonać w związku z utworzeniem rezerw strategicznych a następnie ich utrzymywaniem i likwidacją. Wobec powyższego w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie stosownych zmian w przepisach art. 113a oraz 113b ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

Po pierwsze projektowane przepisy rozszerzają zakres merytoryczny zadań o zadania dotyczące utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych utworzonych na wniosek ministra właściwego do spraw energii zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, na które w roku 2022 Agencja będzie mogła przeznaczyć środki finansowe pochodzące z Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249, z późn. zm.) oraz środki z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505, z późn. zm.).

Po drugie zaprojektowano regulacje umożliwiające, w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia zmian do planu finansowego Agencji związanych z pozyskaniem środków finansowych z Funduszu Zapasów Interwencyjnych lub z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, wyłączenie obowiązku uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) w zakresie dokonywania zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz wyłączenie wymogów wynikających z art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W związku z koniecznością pilnego realizowania przez Agencję zadania utworzenia rezerw strategicznych paliwa stałego, a następnie ich likwidacji na podstawie właściwych decyzji Prezesa Rady Ministrów wydanych w celu złagodzenia zakłóceń w ciągłości dostaw danego asortymentu rezerw strategicznych służących funkcjonowaniu gospodarki lub zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli konieczne jest uelastycznienie zasad gospodarki finansowej Agencji poprzez skrócenie procedur związanych z dokonywaniem zmian planu przychodów i kosztów Agencji w celu zapewnienia możliwie najszybszego i sprawnego dysponowania środkami publicznymi na ww. cele.

Zaprojektowano zmianę ust. 5 w art. 113b, co będzie skutkowało brakiem obowiązku dla Agencji do dokonania wpłaty środków pieniężnych w wysokości równowartości środków otrzymanych przez Agencję do Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Na podstawie zmienionego przepisu ust. 5 w art. 113b Agencja będzie obowiązana zwrócić otrzymane środki do Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, ale tylko w przypadku uzyskania środków ze sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych utworzonych ze środków Funduszu w terminie 1 miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży.

Projektowana ustawa w art. 15 wprowadza także zmiany w zakresie art. 4 ust. 1 pkt 9a oraz art. 130c ust. 5 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.) („Prawo bankowe”). Mają one na celu wyeliminowanie zgłaszanych przez służby prawne Komisji Europejskiej wątpliwości związanych z możliwością utożsamiania systemu ochrony, o którym mowa w rozdziale 10a tej ustawy, z systemem ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 („rozporządzenie CRR”). W polskim systemie prawnym system ochrony instytucjonalnej, do którego odnosi się art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR został uregulowany w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków

spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2022 r. poz. 456, z późn. zm.) i zgodnie z rozporządzeniem CRR jest systemem skierowanym dla banków określanych jako *cooperative banks*, czyli w rozumieniu przepisów krajowych – właśnie dla banków spółdzielczych. Natomiast system ochrony dla banków działających w formie spółek akcyjnych (tzw. banków komercyjnych) został intencjonalnie uregulowany w przepisach prawa bankowego odmiennie niż system ochrony instytucjonalnej dla banków spółdzielczych, ponieważ jest jedynie wzorowany funkcjonalnie na tym systemie (na art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR), nie jest zaś tym systemem *per se*. Zatem nie powinien być utożsamiany z systemem istniejącym dla sektora spółdzielczego.

W związku z tym w celu zapewnienia formalnego odróżnienia systemu ochrony od systemu ochrony instytucjonalnej, w art. 4 ust. 1 pkt 9a oraz art. 130c ust. 5 i 7 Prawa bankowego wprowadza się zmiany polegające na usunięciu określenia „instytucjonalny” w definicji systemu ochrony (pkt 9a) oraz usunięciu odesłań do przepisów rozporządzenia CRR (art. 130c ust. 5 i 7). Jednocześnie w ramach ust. 5 zastępuje się w niezbędnym zakresie warunki dla funkcjonowania systemu ochrony wynikające z rozporządzenia CRR materialnie równoważnymi odpowiednikami w niezbędnym dla funkcjonowania tego systemu ochrony zakresie.

Zaproponowany przepis to de facto funkcjonalny odpowiednik art. 113 ust. 7 lit. c), d) oraz i) rozporządzenia CRR. Jednocześnie wskazać należy, że uregulowanie w art. 130c ust. 5 kwestii, do których odnoszą się przepisy art. 113 ust. 7 lit. f), g) i h), nie jest niezbędne z uwagi na to, że:

- 1) wynikający z art. 113 ust. 7 lit. f) rozporządzenia CRR 24 miesięczny okres wypowiedzenia umowy systemu ochrony został już uregulowany w art. 130d prawa bankowego,
- 2) z uwagi na charakterystykę systemu ochrony dla banków w formie spółki akcyjnej, nie jest potrzebna regulacja analogiczna do art. 113 ust. 7 lit. g) rozporządzenia CRR,
- 3) przepisy dotyczące systemu ochrony odnoszą się wyłącznie do banków w formie spółki akcyjnej w związku z czym niewątpliwie jest spełniony warunek odnoszący się do „tożsamesgo profilu działalności”, o czym jest mowa w art. 113 ust. 7 lit. h) rozporządzenia CRR.

Wskazać jednocześnie należy, że system ochrony nie stanowi systemu ochrony instytucjonalnej uregulowanego w art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR i tym samym nie musi wypełniać warunków określonych w tym przepisie, co znalazło również wyraz w pierwotnej regulacji art. 130c ust. 5 Prawa bankowego.

Natomiast proponowana zmiana art. 130c ust. 7, usuwająca odesłania do art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR, ma charakter porządkowy wynikający ze zmiany w art. 130c ust. 5. Należy zauważyć, że pomimo usunięcia, nie ogranicza to uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) do uchylecia decyzji systemu ochrony, w przypadku gdyby funkcjonowanie systemu ochrony naruszało przepisy prawa lub było niezgodne z umową systemu ochrony.

Proponowana nowelizacja art. 130j ust. 5 Prawa bankowego ma na celu rozszerzenie zakresu przypadków, w jakich system ochrony może udzielić wsparcia, przez wskazanie, że może być ono udzielane w związku z wydaniem przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. W konsekwencji wsparcie z systemu ochrony będzie mogło być udzielane nie tylko w przypadku wydania decyzji o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa – *asset deal* (art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o BFG) oraz *share deal* (art. 174 ust. 1 pkt 3 ustawy o BFG), co zostało przewidziane w pierwotnej regulacji, ale w każdym przypadku wydania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, czyli także przy wykorzystaniu innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji np. instrumentu instytucji pomostowej. Jednocześnie zmiana art. 130j ust. 6 Prawa bankowego dostosowuje krąg podmiotów, które mogą złożyć wniosek do jednostki zarządzającej systemem ochrony, do katalogu przypadków wymienionych w art. 130j ust. 5. Pierwotna regulacja w przedmiotowym zakresie przewidywała, że z wnioskiem o wsparcie będzie występować podmiot zainteresowany przejęciem banku w ramach instrumentu przymusowej restrukturyzacji uregulowanego w art. 174 ust. 1 ustawy o BFG, co było uzasadnione w sytuacji, gdy jedynie zastosowanie tego instrumentu przymusowej restrukturyzacji mogło się wiązać z udzieleniem wsparcia przez system ochrony, teraz kiedy możliwość wsparcia z systemu ochrony będzie przewidziana także na przypadki zastosowania innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, podmiotem wnioskującym będzie mógł być także BFG (art. 130j ust. 6 pkt 2). Wskazać należy, że w innych procesach przymusowej restrukturyzacji niż zastosowanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa nie występuje podmiot prywatny, który mógłby wystąpić o takie wsparcie. W konsekwencji uzasadnionym jest wprowadzenie regulacji przewidującej, że taki wniosek złoży BFG. Rozszerza to możliwości wykorzystania przez system ochrony posiadanych środków w procesach przymusowej restrukturyzacji, co zapewnia bardziej efektywne i elastyczne działanie tych systemów na rzecz stabilności finansowej – czyli jednego z celów ich powstania. Ponadto proponowane zmiany, wychodzące poza możliwość udzielania wsparcia przez system ochrony przymusowej restrukturyzacji w wariantach przejęcia

przedsiębiorstwa (art. 174 ust. 1 ustawy o BFG), zwiększają możliwości działania przez BFG na rzecz stabilności finansowej w sytuacji, gdy zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa nie byłoby możliwe, bądź zastosowanie innego instrumentu przymusowej restrukturyzacji w większym stopniu realizowałoby cele przymusowej restrukturyzacji, czyli imperatyw, który warunkuje decyzje podejmowane przez BFG w przedmiocie wyboru instrumentu przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie wskazać należy, że działania podejmowane przez BFG ramach przymusowej restrukturyzacji, zapobiegające niekontrolowanej upadłości banków, są niewątpliwie działaniem służącym zachowaniu stabilności systemu finansowego.

Projektowany art. 16 wprowadza zmiany w art. 174 ustawy o BFG przez dodanie przepisów ust. 3a-3f, co ma na celu całościowe uregulowanie procesu wydawania zezwolenia KNF na prowadzenie działalności w formie banku w rozumieniu art. 2 Prawa bankowego, w sytuacji, gdy takie zezwolenie jest konieczne dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji. W tym procesie dla BFG, zgodnie z art. 174 ust. 3c, przewidziana została rola podmiotu przekazującego do KNF wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej. W odróżnieniu od zezwolenia na utworzenie banku, które otrzymuje podmiot nowy, tego rodzaju zezwolenie może otrzymać podmiot już istniejący.

Szczególny tryb uzyskiwania zezwolenia przewidziany w tych przepisach uzasadniony jest specyfiką procesu przymusowej restrukturyzacji oraz w szczególności ograniczonymi ramami czasowymi przeprowadzania procesu przymusowej restrukturyzacji, które uniemożliwiają stosowanie standardowego procesu wydawania zezwolenia na utworzenie banku oraz zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Proces przymusowej restrukturyzacji zakłada istnienie podmiotu przejmującego, podczas gdy Prawo bankowe przewiduje udzielanie zezwolenia na utworzenie banku jedynie dla podmiotów nowo powstałych. Stąd zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej udzielane w trybie art. 174 ust. 3a może zostać udzielone podmiotowi już istniejącemu.

Prawo bankowe przewiduje udzielenie zezwolenia na utworzenie banku w sposób dwustopniowy. W ramach zezwolenia na utworzenie banku KNF bada elementy związane z kwestią dotyczącą rękojmi właściciela, pierwszego zarządu oraz ogólnym przygotowaniem do prowadzenia działalności bankowej (np. kwestie kapitału, planu finansowego). Przenosząc ww. wymogi do sytuacji w której już istniejący podmiot miałby uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej, zgodnie z proponowanym art. 174 ust. 3b przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów Prawa bankowego dotyczących utworzenia banku w formie spółki akcyjnej oraz przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1500) („ustawa o obrocie”) dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Powyższe oznacza, że analogiczne działania zostaną przeprowadzone również w tym rodzaju postępowania, aczkolwiek w przypadku niektórych ich elementów np. planu finansowego, tego rodzaju badanie będzie musiało wziąć pod uwagę specyfikę procesu przymusowej restrukturyzacji np. podmiot przejmujący nie ma jeszcze pełnej wiedzy o podmiocie stąd nie jest w stanie przygotować tak szczegółowego planu finansowego jaki zostałby przygotowany w przypadku rozpoczynania działalności itp. Innymi słowy będzie to prowadzić do uwzględnienia tego rodzaju okoliczności związanych z omawianym procesem, ale w dalszym ciągu zapewni przeprowadzenie niezbędnego procesu badania wniosku np. weryfikacji podmiotu przejmującego (KNF może np. uwzględnić, że wstępną weryfikację podmiotu przejmującego zgodnie z art. 178 ustawy o BFG przeprowadził już BFG), czy osób przewidzianych do zarządzania podmiotem w momencie uprawniającym do prowadzenia działalności bankowej.

Ponadto przepisy art. 174 ust. 3d oraz 3e wskazują, że rozpoczęcie działalności w formie banku następuje z chwilą przeniesienia do niego, na podstawie decyzji BFG, przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a stosowanie art. 36 ust. 1-3 Prawa bankowego zostaje wyłączone. Taka konstrukcja przepisów oznacza, że rozpoczęcie tej działalności nie wymaga postępowania wnioskowego i wydawania odrębnej decyzji przez KNF. W wyniku przymusowej restrukturyzacji do podmiotu przejmującego BFG przenosi przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub wybrane albo wszystkie prawa majątkowe lub wybrane albo wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji. Podmiot przejmujący powinien, o ile nie posiadał wcześniej własnej licencji bankowej, kontynuować działalność w oparciu o przejmowany składnik majątku. Innymi słowy chodzi o sytuację, w której podmiot przejmujący kontynuuje funkcjonowanie przejmowanego podmiotu w oparciu o jego pracowników i regulacje. Jak się wydaje, w takim przypadku nie ma logicznego uzasadnienia, aby podmiot przejmujący ponownie występował o licencję na rozpoczęcie działalności, jeżeli przejmowane przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub wybrane albo wszystkie prawa majątkowe lub wybrane albo wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji spełniają praktyczne wymogi wymagane do rozpoczęcia działalności bankowej w danym zakresie.

Natomiast proponowany art. 174 ust. 3f wskazuje na wydawaną, na potrzeby wydania zezwolenia na utworzenie banku, decyzję KNF, która może określić termin, do którego powinno nastąpić przejście, o którym mowa w decyzji BFG w sprawie zastosowania

instrumentu przymusowej restrukturyzacji. W sytuacji niedotrzymania tego terminu, decyzja KNF wygasa bez konieczności wydania odrębnej decyzji KNF, ze względu na wyłączenie w art. 174 ust. 3f stosowania przepisu art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Związane z tym zmiany w Prawa bankowego – przyznające wyłączne kompetencje do podjęcia decyzji w tym zakresie KNF *in gremio* – mają charakter porządkowy i są uzasadnione istotnością ww. kwestii dla rynku finansowego.

Wprowadzenie zmian dotyczących funkcjonowania systemu ochrony spowoduje konieczność aktualizacji do nowych regulacji dotychczasowej umowy, na podstawie której został powołany system ochrony. W związku z tym w art. 22 przewiduje się 6-miesięczny okres dostosowawczy na wprowadzenie niezbędnych zmian w umowie systemu ochrony.

Ze względu na znaczenie projektowanych w art. 15-17 regulacji dla sprawnego przeprowadzania procesów przymusowej restrukturyzacji, a także funkcjonowania systemu ochrony dla wspierania stabilności systemu finansowego oraz istotne materialnie zmiany, a jednocześnie niepowodujące nadmiernych obciążeń dostosowawczych po stronie adresatów regulacji, w tym przewidziany w art. 22 okres przejściowy, w art. 24 proponuje się, aby przepisy nowelizujące weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy. Przemawia za tym waga proponowanych regulacji oraz fakt, że są to głównie regulacje techniczne, które nie będą wymagały po stronie adresatów czynności dostosowawczych - poza aktualizacją umowy systemu ochrony, gdzie jednak oddzielnie przewiduje się długi 6 miesięczny okres, który pozwoli sygnatariuszom umowy dokonać wszelkich niezbędnych analiz prawnych i dostosowania brzmienia umowy do nowych przepisów.

Zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w projekcie ustawy przewidziany został maksymalny limit wydatków na dodatek węglowy na rok 2022. Wyniesie on 11,5 mld złotych.

Środki przeznaczone na wypłatę dodatku węglowego pochodzić będą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) (art. 5 ust. 1 projektu). W tym zakresie w art. 20 wskazano, że w roku 2022 nadwyżka, ponad określoną w ustawie budżetowej prognozę wysokości wpłaty części rocznego zysku Narodowego Banku Polskiego podlega przekazaniu do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Wejście w życie

Zgodnie z art. 24 projektu ustawy proponuje się, aby weszła ona w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Należy wskazać, że ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

6. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

W ocenie projektodawców projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

7. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

8. Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

9. Konsultacje projektu

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Na podstawie § 98, § 99 i § 100 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt został skierowany bezpośrednio do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w trybie odrębnym, z pominięciem etapu uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania oraz rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów i właściwe komitety, rozpatrzenia przez komisję prawniczą i potwierdzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego

wdrożenia instrumentów zawartych w projekcie w związku z postępującym wzrostem cen i dynamiczną sytuacją na rynku energii.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o dodatku węglowym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Moskwa – Minister Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paulina Grądzik Starszy specjalista w Departamencie Elektroenergetyki i Gazu e-mail: paulina.gradzik@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19 lipca 2022 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD415</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W 2022 r. na rynku unijnym i krajowym rynku obserwuje się znaczący wzrost cen nośników energii, który jest wynikiem oddziaływania szeregu nakładających się na siebie czynników, m.in. ożywienia gospodarczego po pandemii Covid-19 oraz inwazji zbrojnej Rosji na Ukrainę. W rezultacie, z jednej strony, ożywienie gospodarcze skutkujące zwiększeniem się popytu na wszystkie paliwa, w tym na węgiel, wywołało presję na ich ceny. Z drugiej strony decyzja Polski i innych państw o zaprzestaniu importu węgla z Rosji, przełożyła się na, trudną do zrekompensowania w krótkim okresie, potrzebę zapewniania dostaw z innych niż Rosja kierunków.

Ceny energii nie pozostają jednocześnie bez negatywnego wpływu na inflację, której poziom wyraźnie wzrasta od początku 2021 r. Sytuacja ta ma wpływ nie tylko na sektor energetyczny, ale także bezpośrednio na wszystkich obywateli, skutkując koniecznością pokrywania wyższych wydatków związanych z rosnącymi cenami węgla. Proponowane rozwiązania związane z wypłatą dodatku węglowego uzupełniono o komplementarne regulacje, mające na celu zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja ma na celu zapewnienie wsparcia dla dużej grupy gospodarstw domowych w Polsce, w tym również gospodarstw najuboższych energetycznie, w pokryciu części kosztów wynikających ze wzrostu cen na rynku energii, w tym kosztów opału. Proponowane wsparcie finansowe w postaci dodatku węglowego wspomaga budżety domowe oraz zwiększy poczucie bezpieczeństwa energetycznego i socjalnego. Tym samym przyczyni się do ograniczenia negatywnych skutków sytuacji międzynarodowej na te z gospodarstw domowych, dla których główne źródło ciepła zasilane jest węglem lub paliwami węglowodopochodnymi.

Zgodnie z zaproponowanymi przepisami dodatek węglowy przysługiwać będzie gospodarstwu domowemu, w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania tego gospodarstwa jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane węglem kamiennym, brykietem lub peletem zawierającymi co najmniej 85% węgla kamiennego. Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku węglowego jest uzyskanie wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438).

Dodatek węglowy wynosi 3 000 złotych i jest on przyznawany jednorazowo. Co istotne, z uwagi na fakt, że dodatek węglowy powiązany jest z gospodarstwem domowym, w przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka tego gospodarstwa przyznawany jest on temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy.

Termin na składanie wniosków o wypłatę tego dodatku upływa 30 listopada 2022 roku, a gmina ma maksymalnie miesiąc na wypłatę przyznanego dodatku.

Wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego zostanie określony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii. Takie rozwiązanie ma na celu odciążenie gmin oraz ujednoczenie formularza. Dodatkową regulacją mającą na celu ułatwienie realizacji wypłat gminom jest przyznawanie dodatku za pomocą informacji, bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej. Ponadto, jako narzędzie weryfikacji spełnienia warunków uzyskania dodatku węglowego, gminy mają zyskać dostęp do danych zawartych w Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków. W sprawach, które nie zostały uregulowane w przedmiotowym akcie, należy stosować przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.). Informacje przedstawione we wniosku o wypłatę dodatku węglowego składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Dzięki tej klauzuli organy posiadają uprawnienie do podjęcia odpowiednich czynności w przypadku próby wyłudzenia świadczenia.

Z uwagi na fakt, że dodatek węglowy ma za zadanie wsparcie gospodarstw domowych w związku z koniecznością zakupu węgla w sytuacji rosnących jego cen, nie jest zaś dochodem członków tych gospodarstw, projekt przewiduje przepisy zwalniające to świadczenie od podatku dochodowego od osób fizycznych, wyłączające je spod egzekucji, czy skutkujące nieuwzględnianiem go przy obliczaniu wysokości osiągniętego dochodu.

Propozycje zawarte w art. 6 dotyczą wprowadzenia mechanizmu obejmowania gwarancjami Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu obligacji lub kredytów zaciągniętych na rynku krajowym lub zagranicznym przez przedsiębiorcę, którego działalność jest w całości lub w przeważającej części związana z wytwarzaniem ciepła, objęta wymogiem uzyskania koncesji, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385). Ma to na celu zagwarantowania ciągłości dostaw ciepła do odbiorców na cele mieszkaniowe lub użyteczności publicznej, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia paliw węglowych.

Przedsiębiorstwa ciepłownicze dostarczają ciepło systemowe do ok. 6,4 mln. gospodarstw domowych. Pełnią więc niezwykle istotną rolę w celu zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego obywateli kraju w zakresie ciepła, jak również energii elektrycznej wytwarzanej w kogeneracji, która stanowi ok. 17% całej energii elektrycznej wyprodukowanej w Polsce.

W wyniku notowanych ostatnio drastycznych wzrostów cen surowców energetycznych na rynkach światowych odnotowuje się problemy z zapewnieniem finansowania zakupów paliw przez przedsiębiorstwa, których dotychczasowe przychody nie są w stanie zapewnić odpowiednich funduszy na zakup węgla kamiennego, w tym w szczególności węgla z importu. Co istotne, część przedsiębiorstw ma problem z uzyskaniem kredytów od banków komercyjnych w zakresie finansowania o charakterze obrotowym, pozwalającego na zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności finansowej w celu terminowego regulowania zobowiązań związanych z zapewnianiem ciągłości dostaw ciepła.

Dla zagwarantowania powyższego celu proponuje się udzielenie ustawowej gwarancji na zobowiązania zaciągane przez ww. podmioty z tytułu kredytów i wyemitowanych obligacji, przeznaczonych na cele związane z ich podstawową działalnością i kluczowe z punktu widzenia wykonywanych funkcji w systemach ciepłowniczych. Są to przede wszystkim koszty związane z zakupem paliwa (w tym w ramach kontraktów importowych).

Okres, w którym zobowiązania podmiotów określonych w ustawie są obejmowane gwarancją Skarbu Państwa został ograniczony do dnia 30 czerwca 2023 r. Wskazany okres ściśle powiązany jest z okresem za jaki przedsiębiorstwa będą uzyskiwać płatności za ciepło dostarczone w okresie sezonu grzewczego 2022/2023.

Z uwagi na dynamiczną sytuację rynkową zasadne jest również przeznaczenie instrumentów finansowych gwarantowanych przez Skarb Państwa na spłatę już zaciągniętych zobowiązań, o ile zostały one wydatkowane na cele wskazane w ustawie.

Proponuje się również, aby ze względu na charakter udzielanej gwarancji w stosunku do tego rozwiązania wyłączone były przepisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445, z późn. zm.), za wyjątkiem przepisów dotyczących odzyskiwania wierzytelności przez Skarb Państwa, przepisów stanowiących, że gwarancje są terminowe i udzielane do kwoty z góry określonej. Wprowadza się również przepis dotyczący obowiązku prowadzenia przez Ministra właściwego do spraw finansów ewidencji zobowiązań i należności wynikających z tytułu ww. gwarancji oraz uwzględniania informacji o tych gwarancjach w przygotowywanej corocznie przez Radę Ministrów informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Jednocześnie, projekt przesądza, że udzielana gwarancja obejmuje całą kwotę kapitału, odsetek i innych kosztów związanych z pożyczką, kredytem lub emitowanymi obligacjami, a także przesądza o braku konieczności ustanawiania w stosunku do tych gwarancji zabezpieczeń czy wnoszenia opłaty prowizyjnej.

Komplementarne z projektowanymi rozwiązaniami związanymi z wypłatą dodatku węglowego są proponowane w art. 12 rozwiązania, mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego państwa, poprzez wykorzystanie rezerw strategicznych. W tym zakresie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że stosownie do treści przepisu art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2022 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637, z późn. zm.) Prezes Rady Ministrów może, w drodze decyzji, utworzyć rezerwy strategiczne nieobjęte Programem, jeżeli w przypadku zagrożeń, o których mowa w art. 3, wystąpił brak albo znaczny deficyt rezerw strategicznych niepodlegających odtworzeniu, niezbędnych do zapobieżenia lub usunięcia skutków tych zagrożeń.

W celu umożliwienia utworzenia rezerw strategicznych w ww. zakresie na wniosek ministra właściwego do spraw energii wprowadzono przepisy art. 113a oraz art. 113b ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583 z późn. zm.), które umożliwiają przekierowanie w 2022 r. wolnych środków z Funduszu Zapasów Interwencyjnych oraz Funduszu Rozwoju Dróg na realizację zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia rezerw strategicznych, w tym ich utrzymywania i przechowywania, na wniosek ministra właściwego do spraw energii w celu uzupełnienia zapasów i zapobiegnięciu deficytom będącym wynikiem wprowadzonych ograniczeń importu, a tym samym w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

W celu pełnej realizacji zadania określonego powyżej konieczne jest zapewnienie Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych pełnego finansowania wszystkich działań, które Agencja będzie zobowiązana wykonać w związku z utworzeniem rezerw strategicznych a następnie ich utrzymywaniem i likwidacją. Wobec powyższego w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie stosownych zmian w przepisach art. 113a oraz 113b ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

Po pierwsze projektowane przepisy rozszerzają zakres merytoryczny zadań o zadania dotyczące utrzymywania oraz likwidacji rezerw strategicznych utworzonych na wniosek ministra właściwego do spraw energii zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, na które w roku 2022 Agencja będzie mogła przeznaczyć środki finansowe pochodzące z Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249, z późn. zm.) oraz środki z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505, z późn. zm.) -.

Po drugie zaprojektowano regulacje umożliwiające, w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia zmian do planu finansowego Agencji związanych z pozyskaniem środków finansowych z Funduszu Zapasów Interwencyjnych lub z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, wyłączenie obowiązku uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie dokonywania zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz wyłączenie wymogów wynikających z art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. W związku z koniecznością pilnego realizowania przez Agencję zadania utworzenia rezerw strategicznych paliwa stałego, a następnie ich likwidacji na podstawie właściwych decyzji Prezesa Rady Ministrów wydanych w celu złagodzenia zakłóceń w ciągłości dostaw danego asortymentu rezerw strategicznych służących funkcjonowaniu gospodarki lub zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli konieczne jest uelastycznienie zasad gospodarki finansowej Agencji poprzez skrócenie procedur związanych z dokonywaniem zmian planu przychodów i kosztów Agencji w celu zapewnienia możliwie najszybszego i sprawnego dysponowania środkami publicznymi na ww. cele –.

Zaprojektowano zmianę ust. 5 w art. 113 b, co będzie skutkowało brakiem obowiązku dla Agencji do dokonania wpłaty środków pieniężnych w wysokości równoważności środków otrzymanych przez Agencję do Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Na podstawie zmienionego przepisu ust. 5 w art. 113b Agencja będzie obowiązana zwrócić otrzymane środki do Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, ale tylko w przypadku uzyskania środków ze sprzedaży zlikwidowanych rezerw strategicznych utworzonych ze środków Funduszu w terminie 1 miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży.

Projektowana ustawa w art. 15 wprowadza także zmiany w zakresie art. 4 ust. 1 pkt 9a oraz art. 130c ust. 5 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.) („Prawo bankowe”). Mają one na celu wyeliminowanie zgłaszanych przez służby prawne Komisji Europejskiej wątpliwości związanych z możliwością utożsamiania systemu ochrony, o którym mowa w rozdziale 10a tej ustawy, z systemem ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 113 ust. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 („rozporządzenie CRR”). W polskim systemie prawnym system ochrony instytucjonalnej, do którego odnosi się art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR został uregulowany w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających i zgodnie z rozporządzeniem CRR jest systemem skierowanym dla banków określanych, jako *cooperative banks*, czyli w rozumieniu przepisów krajowych – właśnie dla banków spółdzielczych. Natomiast system ochrony dla banków działających w formie spółek akcyjnych (tzw. banków komercyjnych) został intencjonalnie uregulowany w przepisach prawa bankowego odmiennie niż system ochrony instytucjonalnej dla banków spółdzielczych, ponieważ jest jedynie wzorowany funkcjonalnie na tym systemie (na art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR), nie jest zaś tym systemem *per se*. Zatem nie powinien być utożsamiany z systemem istniejącym dla sektora spółdzielczego.

W związku z tym w celu zapewnienia formalnego odróżnienia systemu ochrony od systemu ochrony instytucjonalnej, w art. 4 ust. 1 pkt 9a oraz art. 130c ust. 5 i 7 Prawa bankowego wprowadza się zmiany polegające na usunięciu określenia „instytucjonalny” w definicji systemu ochrony (pkt 9a) oraz usunięciu odesłań do przepisów rozporządzenia CRR (art. 130c ust. 5 i 7). Jednocześnie w ramach ust. 5 zastępuje się w niezbędnym zakresie warunki dla funkcjonowania systemu ochrony wynikające z rozporządzenia CRR materialnie równoważnymi odpowiednikami w niezbędnym dla funkcjonowania tego systemu ochrony zakresie.

Zaproponowany przepis to de facto funkcjonalny odpowiednik art. 113 ust. 7 lit. c), d) oraz i) rozporządzenia CRR. Jednocześnie wskazać należy, że uregulowanie w art. 130c ust. 5 kwestii, do których odnoszą się przepisy art. 113 ust. 7 lit. f), g) i h) nie jest niezbędne z uwagi na to, że:

- 1) wynikający z art. 113 ust. 7 lit. f) rozporządzenia CRR 24 miesięczny okres wypowiedzenia umowy systemu ochrony został już uregulowany w art. 130d Prawa bankowego,
- 2) z uwagi na charakterystykę systemu ochrony dla banków w formie spółki akcyjnej, nie jest potrzebna regulacja analogiczna do art. 113 ust. 7 lit. g) rozporządzenia CRR,
- 3) przepisy dot. systemu ochrony odnoszą się wyłącznie do banków w formie spółki akcyjnej w związku z czym niewątpliwie jest spełniony warunek odnoszący się do „tożsamości profilu działalności”, o czym jest mowa w art. 113 ust. 7 lit. h) rozporządzenia CRR.

Wskazać jednocześnie należy, że system ochrony nie stanowi systemu ochrony instytucjonalnej uregulowanego w art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR i tym samym nie musi wypełniać warunków określonych w tym przepisie, co znalazło również wyraz w pierwotnej regulacji art. 130c ust. 5 Prawa bankowego.

Natomiast proponowana zmiana art. 130c ust. 7, usuwająca odesłania do art. 113 ust. 7 rozporządzenia CRR, ma charakter porządkowy wynikający ze zmiany w art. 130c ust. 5. Należy zauważyć, że pomimo usunięcia, nie ogranicza to uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego do uchylecia decyzji systemu ochrony w przypadku gdyby funkcjonowanie systemu ochrony naruszało przepisy prawa lub było niezgodne z umową systemu ochrony.

Proponowana nowelizacja art. 130j ust. 5 Prawa bankowego ma na celu rozszerzenie zakresu przypadków, w jakich system ochrony może udzielić wsparcia, przez wskazanie, że może być ono udzielane w związku z wydaniem przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. W konsekwencji wsparcie z systemu ochrony będzie mogło być udzielane nie tylko w przypadku wydania decyzji o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa – *asset deal* (art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o BFG) oraz *share deal* (art. 174 ust. 1 pkt 3 ustawy o BFG), co zostało przewidziane w pierwotnej regulacji, ale w każdym przypadku wydania decyzji o

wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, czyli także przy wykorzystaniu innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji np. instrumentu instytucji pomostowej. Jednocześnie zmiana art. 130j ust. 6 Prawa bankowego dostosowuje krąg podmiotów, które mogą złożyć wniosek do jednostki zarządzającej systemem ochrony do katalogu przypadków wymienionych w art. 130j ust. 5. Pierwotna regulacja w przedmiotowym zakresie przewidywała, że z wnioskiem o wsparcie będzie występować podmiot zainteresowany przejęciem banku w ramach instrumentu przymusowej restrukturyzacji uregulowanego w art. 174 ust. 1 ustawy o BFG, co było uzasadnione w sytuacji, gdy jedynie zastosowanie tego instrumentu przymusowej restrukturyzacji mogło się wiązać z udzieleniem wsparcia przez system ochrony, teraz kiedy możliwość wsparcia z systemu ochrony będzie przewidziana także na przypadki zastosowania innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, podmiotem wnioskującym będzie mógł być także BFG (art. 130j ust. 6 pkt 2). Wskazać należy, że w innych procesach przymusowej restrukturyzacji niż zastosowanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia przedsiębiorstwa nie występuje podmiot prywatny, który mógłby wystąpić o takie wsparcie. W konsekwencji uzasadnionym jest wprowadzenie regulacji przewidującej, że taki wniosek złoży BFG. Rozszerza to możliwości wykorzystania przez system ochrony posiadanych środków w procesach przymusowej restrukturyzacji, co zapewnia bardziej efektywne i elastyczne działanie tych systemów na rzecz stabilności finansowej – czyli jednego z celów ich powstania. Ponadto proponowane zmiany, wychodzące poza możliwość udzielania wsparcia przez system ochrony przymusowej restrukturyzacji w wariantcie przejęcia przedsiębiorstwa (art. 174 ust. 1 ustawy o BFG), zwiększają możliwości działania przez BFG na rzecz stabilności finansowej w sytuacji, gdy zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa nie byłoby możliwe, bądź zastosowanie innego instrumentu przymusowej restrukturyzacji w większym stopniu realizowałyby cele przymusowej restrukturyzacji, czyli imperatyw, który warunkuje decyzje podejmowane przez BFG w przedmiocie wyboru instrumentu przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie wskazać należy, że działania podejmowane przez BFG ramach przymusowej restrukturyzacji, zapobiegające niekontrolowanej upadłości banków, są niewątpliwie działaniem służącym zachowaniu stabilności systemu finansowego.

Projektowany art. 16 wprowadza zmiany w art. 174 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym poprzez dodanie przepisów ust. 3a-3f, co ma na celu całościowe uregulowanie procesu wydawania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności w formie banku w rozumieniu art. 2 Prawa bankowego, w sytuacji, gdy takie zezwolenie jest konieczne dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji. W tym procesie dla BFG, zgodnie z art. 174 ust. 3c, przewidziana została rola podmiotu przekazującego do KNF wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej. W odróżnieniu od zezwolenia na utworzenie banku, które otrzymuje podmiot nowy, tego rodzaju zezwolenie może otrzymać podmiot już istniejący.

Szczególny tryb uzyskiwania zezwolenia przewidziany w tych przepisach uzasadniony jest specyfiką procesu przymusowej restrukturyzacji oraz w szczególności ograniczonymi ramami czasowymi przeprowadzania procesu przymusowej restrukturyzacji, które uniemożliwiają stosowanie standardowego procesu wydawania zezwolenia na utworzenie banku oraz zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Proces przymusowej restrukturyzacji zakłada istnienie podmiotu przejmującego, podczas gdy istniejąca ustawa - Prawo bankowe przewiduje udzielanie zezwolenia na utworzenie banku jedynie dla podmiotów nowo powstałych. Stąd zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej udzielane w trybie art. 174 ust. 3a może zostać udzielone podmiotowi już istniejącemu.

Ustawa - Prawo bankowe przewiduje udzielenie zezwolenia na utworzenie banku w sposób dwustopniowy. W ramach zezwolenia na utworzenie banku KNF bada elementy związane z kwestią dot. rękami właściciela, pierwszego zarządu oraz ogólnym przygotowaniem do prowadzenia działalności bankowej (np. kwestie kapitału, planu finansowego). Przenosząc ww. wymogi do sytuacji w której już istniejący podmiot miałby uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej, zgodnie z proponowanym art. 174 ust. 3b przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów Prawa bankowego dotyczących utworzenia banku w formie spółki akcyjnej oraz przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi („ustawa o obrocie”) dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Powyższe oznacza, że analogiczne działania zostaną przeprowadzone również w tym rodzaju postępowania, aczkolwiek w przypadku niektórych ich elementów np. planu finansowego, tego rodzaju badanie będzie musiało wziąć pod uwagę specyfikę procesu przymusowej restrukturyzacji np. podmiot przejmujący nie ma jeszcze pełnej wiedzy o podmiocie stąd nie jest w stanie przygotować tak szczegółowego planu finansowego jaki zostałby przygotowany w przypadku rozpoczynania działalności itp. Innymi słowy będzie to prowadzić do uwzględnienia tego rodzaju okoliczności związanych z omawianym procesem, ale w dalszym ciągu zapewni przeprowadzenie niezbędnego procesu badania wniosku np. weryfikacji podmiotu przejmującego (KNF może np. uwzględnić, że wstępną weryfikację podmiotu przejmującego zgodnie z art. 178 ustawy o BFG przeprowadził już BFG), czy osób przewidzianych do zarządzania podmiotem w momencie uprawniającym do prowadzenia działalności bankowej.

Ponadto przepisy art. 174 ust. 3d oraz 3e wskazują, że rozpoczęcie działalności w formie banku następuje z chwilą przeniesienia do niego, na podstawie decyzji BFG, przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a stosowanie art. 36 ust. 1-3 Prawa bankowego zostaje wyłączone. Taka konstrukcja przepisów oznacza, że rozpoczęcie tej działalności nie wymaga postępowania wnioskowego i wydawania odrębnej decyzji przez KNF. W wyniku przymusowej restrukturyzacji do podmiotu przejmującego BFG przenosi przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub wybrane albo wszystkie prawa majątkowe lub wybrane albo wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji. Podmiot przejmujący powinien, o ile nie posiadał wcześniej własnej licencji bankowej, kontynuować działalność w oparciu o przejmowany składnik majątku. Innymi słowy chodzi o sytuację, w której podmiot przejmujący kontynuuje funkcjonowanie przejmowanego podmiotu w oparciu o

jego pracowników i regulacje. Jak się wydaje w takim przypadku nie ma logicznego uzasadnienia, aby podmiot przejmujący ponownie występował o licencję na rozpoczęcie działalności, jeżeli przejmowane przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub wybrane albo wszystkie prawa majątkowe lub wybrane albo wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji spełniają praktyczne wymogi wymagane do rozpoczęcia działalności bankowej w danym zakresie.

Natomiast proponowany art. 174 ust. 3f wskazuje na wydawaną, na potrzeby wydania zezwolenia na utworzenie banku, decyzję KNF, która może określić termin, do którego powinno nastąpić przejęcie, o którym mowa w decyzji BFG w sprawie zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji. W sytuacji niedotrzymania tego terminu, decyzja KNF wygasa bez konieczności wydania odrębnej decyzji KNF, ze względu na wyłączenie w art. 174 ust. 3f stosowania przepisu art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Związane z tym zmiany Prawie bankowym – przyznające wyłączne kompetencje do podjęcia decyzji w tym zakresie KNF *in gremio* – mają charakter porządkowy i są uzasadnione istotnością ww. kwestii dla rynku finansowego.

Wprowadzenie zmian dotyczących funkcjonowania systemu ochrony spowoduje konieczność aktualizacji do nowych regulacji dotychczasowej umowy, na podstawie której został powołany system ochrony. W związku z tym w art. 22 przewiduje się 6-miesięczny okres dostosowawczy na wprowadzenie niezbędnych zmian w umowie systemu ochrony.

Ze względu na znaczenie projektowanych w art. 15-17 regulacji dla sprawnego przeprowadzania procesów przymusowej restrukturyzacji, a także funkcjonowania systemu ochrony dla wspierania stabilności systemu finansowego oraz istotne materialnie zmiany, a jednocześnie niepowodujące nadmiernych obciążeń dostosowawczych po stronie adresatów regulacji, w tym przewidziany w art. 22 okres przejściowy, w art. 24 proponuje się, aby przepisy nowelizujące weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy. Przemawia za tym waga proponowanych regulacji oraz fakt, że są to głównie regulacje techniczne, które nie będą wymagały po stronie adresatów czynności dostosowawczych - poza aktualizacją umowy systemu ochrony, gdzie jednak oddzielnie przewiduje się długi 6 miesięczny okres, który pozwoli sygnatariuszom umowy dokonać wszelkich niezbędnych analiz prawnych i dostosowania brzmienia umowy do nowych przepisów.

Zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn.), w projekcie ustawy przewidziany został maksymalny limit wydatków na dodatek węglowy na rok 2022. Wyniesie on 11,5 mld złotych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozwiązanie ma charakter innowacyjny i dostosowane jest do krajowej specyfiki, gdzie z powodzeniem funkcjonują już inne mechanizmy wsparcia w związku z sytuacją na rynku energii, w szczególności skierowane do odbiorców wrażliwych. Przykładem w tym zakresie jest ustawa z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1 i 202). Środki przeznaczone na wypłatę dodatku węglowego pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania Covid-19 (art. 5 ust. 1). W tym zakresie w art. 20 wskazano, że w roku 2022 nadwyżka, ponad określoną w ustawie budżetowej prognozę wysokości wpłaty części rocznego zysku Narodowego Banku Polskiego podlega przekazaniu do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gospodarstwa domowe, których podstawowym nośnikiem do ogrzewania pomieszczeń jest węgiel	3,8 mln	Oszacowanie własne	Wsparcie budżetów gospodarstw domowych w sytuacji wzrostów cen węgla
Wojewodowie	16	Rejestr TERYT – Główny Urząd Statystyczny	Zadania związane w udzielaniem dotacji gminom na wypłatę dodatku węglowego
Gminy	2477	Rejestr TERYT – Główny Urząd Statystyczny	Weryfikacja wniosków, wypłata dodatku węglowego, sprawozdawczość

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Na podstawie § 98 w zw. z § 99 pkt 3 oraz § 92 uchwały nr 190 Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt należy skierować bezpośrednio do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w trybie odrębnym, z pominięciem etapu uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania oraz rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów i właściwe komitety, rozpatrzenia przez komisję prawniczą i potwierdzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów.

Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest zasadne z uwagi na konieczność niezwłocznego wdrożenia instrumentów osłonowych zawartych w projekcie w związku z postępującym wzrostem cen i dynamiczną sytuacją na rynku energii.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	11 500	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11 500
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	11 500	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11 500
Saldo ogółem	11 500	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11 500
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych), w projekcie ustawy przewidziany został maksymalny limit wydatków na dodatek węglowy na rok 2022. Wyniesie on 11,5 mld złotych. Środki przeznaczone na wypłatę dodatku węglowego pochodzą z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.)
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W 2020 r. wg danych GUS liczba gospodarstw domowych wykorzystujących węgiel (kamienny i brunatny) wynosiła: 5,20 mln – w jakimkolwiek celu grzewczym (bez działalności rolniczej), w tym 4,67 mln – jako podstawowy nośnik do ogrzewania pomieszczeń. Dodatkowo szacuje się, że w 2021 r. liczba gospodarstw domowych wykorzystujących węgiel kamienny wynosiła: 4,35 mln – w jakimkolwiek celu grzewczym (bez działalności rolniczej), w tym około 3,8 mln – jako podstawowy nośnik do ogrzewania pomieszczeń. W konsekwencji przy założeniu dodatku węglowego na poziomie 3000 zł na gospodarstwo domowe, całkowity koszt wykonania ustawy jest szacowany na poziomie ok. 11,5 mld zł.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osoby niepełnosprawne oraz osoby starsza	11 500	0	0	0	0	0	11 500	
	(dodaj/usuń)								
	duże przedsiębiorstwa								

W ujęciu niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze (dodaj/usuń)	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na obywateli, rodzinę, oraz gospodarstwa domowe, poprzez zmniejszenie negatywnego wpływu rosnących cen węgla na budżety gospodarstw domowych, których główne źródło ciepła zasilane jest węglem lub paliwami węglopochodnymi.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W 2020 r. wg danych GUS liczba gospodarstw domowych wykorzystujących węgiel (kamienny i brunatny) wynosiła: 5,20 mln – w jakimkolwiek celu grzewczym (bez działalności rolniczej), w tym 4,67 mln – jako podstawowy nośnik do ogrzewania pomieszczeń. Dodatkowo szacuje się, że w 2021 r. liczba gospodarstw domowych wykorzystujących węgiel kamienny wynosiła: 4,35 mln – w jakimkolwiek celu grzewczym (bez działalności rolniczej), w tym około 3,8 mln – jako podstawowy nośnik do ogrzewania pomieszczeń. W konsekwencji przy założeniu dodatku węglowego na poziomie 3000 zł na gospodarstwo domowe, całkowity koszt wykonania ustawy jest szacowany na ok. 11,5 mld zł.).
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Wprowadzone rozwiązania związane są nowymi zadaniami przede wszystkim dla wojewodów oraz gmin. Do zadań wojewodów należeć będzie przekazywanie gminom dotacji, z kolei gminy odpowiedzialne będą za przyjmowanie i weryfikację wniosków, a także wypłatę dodatku węglowego.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak przewidywanego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu	Szacuje się, że dodatek węglowy obejmie grupę około 3,8 mln gospodarstw domowych. Projektowana regulacja ma na celu wsparcie gospodarstw domowych w sytuacji rosnących cen węgla, związanego z sytuacją międzynarodową.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zgodnie z art. 24 projektu ustawy proponuje się, aby weszła ona w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia. Należy wskazać, że ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu, zgodnie z art. 6 ust. 4 projektu, nastąpi poprzez przedstawienie przez wojewodów ministrowi właściwemu do spraw energii publicznych zbiorczych rozliczeń środków do dnia 31 stycznia 2023 r.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku węglowego

Na podstawie art. 2 ust. 19 ustawy z dnia ... o dodatku osłonowym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz. ...)

WZÓR

WNIOSEK O WYPŁATĘ DODATKU WĘGLOWEGO

Skrócona instrukcja wypełniania:

1. Należy wypełniać **WIELKIMI LITERAMI**.
2. Pola wyboru należy zaznaczać lub .

ORGAN, DO KTÓREGO JEST SKŁADANY WNIOSEK O WYPŁATĘ DODATKU WĘGLOWEGO¹⁾

.....
.....

¹⁾ Dodatek węglowy wypłaca wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej składającej wniosek o wypłatę dodatku węglowego.

CZEŚĆ I

DANE DOTYCZĄCE WNIOSKODAWCY I JEGO GOSPODARSTWA DOMOWEGO

1. Dane osoby fizycznej składającej wniosek, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

DANE WNIOSKODAWCY

01. Imię (imiona)

.....

02. Nazwisko

.....

03. Obywatelstwo

.....

04. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

05. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość²⁾

.....

²⁾ Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
⁶⁾ Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

DANE OSOBY WCHODZĄCEJ W SKŁAD GOSPODARSTWA DOMOWEGO

01. Imię (imiona)

.....

02. Nazwisko

.....

03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
⁶⁾ Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

DANE OSOBY WCHODZĄCEJ W SKŁAD GOSPODARSTWA DOMOWEGO

01. Imię (imiona)

.....

02. Nazwisko

.....

03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
⁶⁾ Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

DANE OSOBY WCHODZĄCEJ W SKŁAD GOSPODARSTWA DOMOWEGO

01. Imię (imiona)

.....

02. Nazwisko

.....

03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
⁶⁾ Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

DANE OSOBY WCHODZĄCEJ W SKŁAD GOSPODARSTWA DOMOWEGO

01. Imię (imiona)

.....

02. Nazwisko

.....

03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
6) Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

DANE OSOBY WCHODZĄCEJ W SKŁAD GOSPODARSTWA DOMOWEGO

01. Imię (imiona)

.....
02. Nazwisko

.....
03. Numer PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

04. Seria i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość⁶⁾

.....
6) Należy wypełnić w przypadku, gdy osoba nie posiada numeru PESEL.

3. Informacja dotycząca źródeł ogrzewania na paliwo stałe⁷⁾

Głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego wnioskodawcy jest jedno z następujących źródeł:

- kocioł na paliwo stałe,
- kominek,
- koza,
- ogrzewacz powietrza,
- trzon kuchenny,
- piecokuchnia,
- kuchnia węglowa,
- piec kaflowy na paliwo stałe

– zasilane paliwami stałymi^{6a)}, zgłoszone lub wpisane do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2021 r. poz. 554, z późn. zm.)⁸⁾.

^{6a)} Przez paliwa stałe rozumie się węgiel kamienny, brykiet lub pelet zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego.

⁷⁾ Dotyczy wyłącznie tych wnioskodawców, których gospodarstwo domowe wykorzystuje urządzenia grzewcze określone wyżej jako główne źródło ogrzewania oraz pod warunkiem, że to źródło ogrzewania zostało zgłoszone lub wpisane do centralnej ewidencji emisyjności budynków (CEEB).

⁸⁾ Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków każdy właściciel lub zarządca budynku ma obowiązek złożenia do centralnej ewidencji emisyjności budynków deklaracji o używanym źródle ciepła w budynkach.

CZEŚĆ II

OŚWIADCZENIA

Oświadczam, że:

– osoby wymienione w części I w pkt 2 wniosku są członkami mojego gospodarstwa domowego,

– wszystkie podane we wniosku dane są zgodne z prawdą.

– gospodarstwo domowe **nie korzysta/nie korzystało** z paliwa stałego zakupionego po cenie i od przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców niektórych paliw stałych, w związku z sytuacją na rynku tych paliw (Dz. U. poz. 1477)

Do wniosku dołączam następujące dokumenty:

1)

2)

3)

Jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

(miejscowość)

(data: dd / mm / rrrr)

.....
(podpis wnioskodawcy)